

tes lige med det Løste eller den Bekræftelse, der er stadfæstet med Lovgivningens sædvanlige Ord.

§ 18.

Det i Anordningen af 29de Marts 1814 § 3 indeholdte Forbud imod at skrive Gjældsbreve, Testamenter, Aegtepægter og andre Documenter, som af Jøder oprettes, i andet Sprog, end Dansk eller Tydsk, er ophævet.

Medundertegnede Ottesen foreslaaer, at Ordene i § 5 af Fleertallets Forslag: „der ei høre til et anerkjendt Troessamfund“ udgaaer.

Hall.	F. A. Hansen.	Monrad.
Formand.		Ordfører.
Ottesen.	Schaack.	Spandet.
	Dye Thomsen.	
	Secretair.	

XXX.

Betænkning

i

Sagen angaaende Udkast til en Pensjonslov,

i Henhold til Forretningsordenens § 18.

(Udgivet af Landstingets Udvalg.)

Det til Behandling af Forslag til en Pensjonslov nedfattede Udvalg har taget under Overveielse det fra Folkethinget tilbagesendte Forslag til bemeldte Lov, og undlader ikke at afgive følgende Erklæring med Hensyn til de Uovereensstemmelse, der ere fremkomne ved Sagens Behandling i begge Thing.

I 3die Passus af § 1 har Folke-

thinget gjort et Tillæg, der gaaer ud paa, at de Embedsmand, der ere ansatte ved Rigsdagen, skulle være pensjonsberettigede; hvorved selvfølgelig er meent Bureauchefen, Landstingssecretairen og Folkethingsecretairen, hvis Ansættelse som lønede Embedsmand ved Rigsdagen nyligt er vedtagen af begge Thing ved Tillæg til disses Forretningsorden. Vi maae, forsaavidt disse Rigsdagens lønede Embedsmand ikke ere ansatte af Kongen, ansee det for at være udenfor de almindelige Regler at tilstaae dem Pensjonsret; men da Indrømmelsen af en saadan Ret (der ordentligvis kun vil have Indflydelse paa terminus a quo for en med senere Ansættelse i Kongeligt Embede forbunden Pensjonsret) vil være en vægtig Bevæggrund for dygtige Mænd til at blive i Rigsdagens Tjeneste, istedetfor, naar de ved Erfaring og Dvelse have opnaaet en Brugbarhed i Rigsdagens Tjeneste, at attraae en Forandring, der vilde være uheldig for dens Forretningers gode Fremme, navnlig ved at søge Kongelig Ansættelse, saa finde vi os foranledigede til at indstille, at det ærede Landsting tiltræder den i § 1 indbragte Forandring.

I § 4 havde Landstinget ved Pensjonslovens foregaaende Behandling besluttet at forandre den Sum af 1,000 Rbd., der skulde fritage Embedsmanden for Afdrag af den i bemeldte § 4 omhandlede $\frac{1}{3}$ Deel af uvisse Indtægter og Naturalydelse, til 1,500 Rbd. Denne Forbedring af de der omhandlede Embedsmænds Vilkaar har ikke vundet Bifald hos det andet Thing, som atter har optaget den tidligere Grændse 1000 Rbd. Hvor meget vi end vilde ønske, at det var forblevet ved Landstingets tidligere Beslutning, formene vi dog ikke at burde andrage paa, at denne paany optages, deels fordi det tør ventes, at de omhandlede Embedsmand inden en ikke lang Tids Forløb ville blive fatte paa faste Gager, og deels fordi det er af Vigtighed, at Loven om Pensjonsvæsenet udkommer med det Første.

De Tillæg, der ere fæete i Slutningen af §§ 8 og 13, maa Udvalget billige.